

DUVAN

FRANCISKANBRÖDERNA T.O.R.

*Tertius Ordo Regularis Sancti Francisci
de Paenitentia*

**Jul 2020 och Epifania 2021
... till eftertanke**

Den här DUVAN kommer mycket sent, vilket beror på att Franciskusgården drabbades av Covid-19 i november 2020. Sedan drabbades kopiatorn av ett mekaniskt fel, men äntligen har det blivit något.

**Tack för gåvorna
under År 2020 !**

**Glöm oss inte under
År 2021 !**

**Vi har också fått
SWISH
till
Franciskusgården
1236382949**

Franciskusgården, Jons väg 44, 433 75 JONSERED

Helige Franciskus Stiftelsen – Plusgirot 56 26 07 – 2 Samfundet – Brödrskapet – Plusgirot 26 60 49 – 6

Epifania-firandet kallas också "Teofanía" på sina håll.

Jesu Dop i Jordan var ett tillfälle då Gud uppenbarade sig som Fadern, Sonen och den Helige Ande, liksom vid *Kristi Förklaring* på det höga berget. Således är **Epifanía** i Östern ett firande av Jesu Kristi uppenbarelse som den andra personen av den Heliga Treenigheten. Hos Kristus blir det Heliga Dopet ett sakrament, varför vatten också välsignas i liturgin vid den här högtiden.

Teologiskt betonar man Jesu Kristi uppenbarelse som Gud, emedan vid firandet av hans födelse betonar man hans mänskoblivande (inkarnation). Vid **Epifanía** bör man även lyfta fram betydelsen av vårt dop som början av vår gudomliggörelse, vilket är huvudämnet för denna betraktelse.

Katolska Kyrkan i Väst valde *Vise Männens Besök i Betlehem* som huvudtema för **Epifanía** istället för *Jesu Dop, Bröllopet i Kana, Jesu Stillandet av Stormen på Sjön*, o.s.v. Då varje händelse fick sin egen firningsdag verkar det närmast som en slump, påverkad av folkseder i olika världsdelar, att Katolska Kyrkans Epifanía blev *Vise Männens Besök i Betlehem*.

Efter *Andra Vatikankonsiliet* gjorde Katolska Kyrkan **Jesu Dop i Jordan** till stadigt tema på söndagen efter Epifanía, numera kallad **Första Söndagen per Annum**. Det var en behövlig korrigerings, men man hade önskat att den också hade blivit en högtid lika viktig som **Epifanía**.

I Västerås kyrka kan avsaknaden av förståelse för **GUDOMLIGGÖRELSE**, d.v.s. sanktifikation, eller heliggörelse, ha gett föda åt tvisten över huruvida "arvsynd" (urvsynd) innebär skuld i samma mening

som personlig synd, och kanske blivit grogrund för den överdrivna betoningen på "rättfärdiggörelse", mest problematisk i form av "forensic justification", tanken som förorsakade Luther att översätta Rom. 3:27b-28 – "**Trons lag (säger)** [... att människan blir rättfärdig på grund av tron, (och Luther tillade 'allena') – **oberoende av laggärningar**", "ohne des Gesetzeswerke", vilket just betyder "lagens gärningar".

Katolska exegeter menar dock att "laggärningar" åsyftar den mosaiska lagens ceremoniella gärningar: omskärelse, sabbatsobservans, kosher mat m.m. Det är själva tron på Jesus Kristus som frälsar oss, och "rättfärdiggör" oss, inte utförande av den judiska ceremoniella lagen eller "fädernas stadgar". Vidare, finns det inte någon anledning att se någon slags lära om att Kristi rättfärdighet tillskrivs den troende, utan att han eller hon förändras, d.v.s. håller Gamla Testamentets morallag, lagen om tillbedjandet av Gud, och Nya Testamentets lag om kärlek till nästan och till fienden o.s.v. Den troende får givetvis fullständig förlåtelse för alla personliga synder genom det Heliga Dopet om han är vuxen. Men när Katolska Kyrkans Katekes talar om "rättfärdiggörelsens nåd", menar den "ingjuten tro, hopp och kärlek (genom förening med Kristus) och förmågan att rätta sig efter Guds vilja" (KKK 1991) genom den Helige Andes kraft, inte något som sker genom tillskrivandet av Kristi rättfärdighet.

**Katolska Kyrkans lära är att
"arvsynd" inte är egentlig synd,
utan "ursynd", och
åstadkommer en skada hos oss
som medför en benägenhet att
falla i synd - inte det totala
fördärvet.**

Det Heliga Dopet förändrar människan – inte Gud. Gud ger oss NÅD – inte endast syndernas förlåtelse. Således står det i Ef. 2:8-9 ”Av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det [...]”. Vi får inte förminska betydelsen av Guds nåd. ”Av Guds nåd är ni frälsta”, handlar om bl.a. GUDOMLIGGÖRELSE, som innebär mer än att han tillskriver oss Kristi rättfärdighet. Dop syftar till ”omdanelse” – helgelse.

Genom PIETISM av olika slag har även protestantiska kristna försökt komma tillrätta med att omvändelse inte är ett intellektuellt eller emotionellt ”för-sant-hållande” av läran om fräsning som tro utan gärningar, för det är vi som skall förändras, inte Guds syn på oss.

Generellt hävdar ”*pietismen*”, luthersk och andra varianter av denna teologiska utveckling, att dop är Guds gåva av sig själv. Vuxna kandidater och äldre barn får verkligen syndernas förlåtelse, ja, men spädbarn, och faktiskt alla som blir döpta, behöver Guds hjälp att eftersträva sin egen helgelse.

Det är genom nåd och inte genom benådande uppfattad som rätten att åberopa den helighet som man saknar. Men genom den ständigt återkommande retoriken om motsättningen mellan ”tro och gärningar”, och en vilseledande diskussion om ”förtjänst”, som är nådens antites, förfäktar alltför många förkunnare också ”tillskrivandet” av Kristi rättfärdighet istället för att betona (1) att vi blir Gud Faderns adoptiva barn, (2) och genom förening med Sonen, som också har en gudomlig natur, blir vi lemmar i hans mystiska kropp, (3) och genom den Helige Andes ”ingjutande” av kraft, som är den tredje personen i den Heliga Treenigheten, blir vi förmögna att göra, vad vi av oss själva skulle vara oförmögna att göra.

Liturgisk reform behövs!

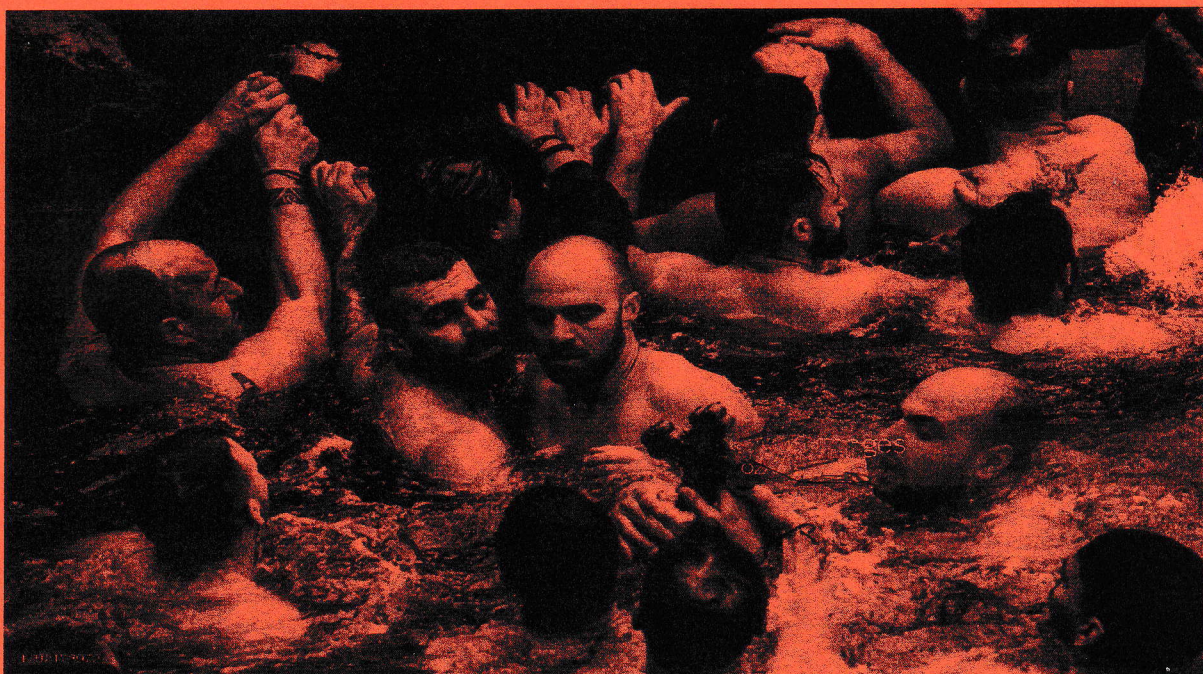

Öst-Kyrkliga seder vid Epifanía – eller Teofanía.

Vatten välsignas både i kyrkorummet och i naturen. I naturen kan det vara frågan om sjöar, havet, kanaler m.m. I Ryssland är det mer dramatiskt. Där måste hål sågas i isen, men man endast sänker korset i vattnet med en bön. Sedan doppar sig de troende (även Putin) i vattnet och dyker under ytan. Också en del kvinnor och barn! Med vatten välsignat i kyrkan, välsignar prästen hemmen.

Där det är varmare än i Ryssland kastas korset i vattnet och simmare dyker efter det. Symboliken är nog inte så tydlig för alla deltagare, men indirekt framhäves Kristi dops kraft att förändra oss och världen genom ritualet och tron.

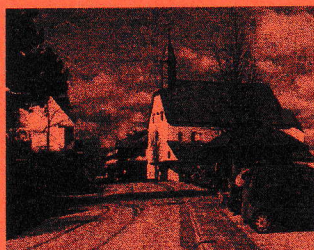
Sankta Corona – Guds Martyr

Bed för Oss!

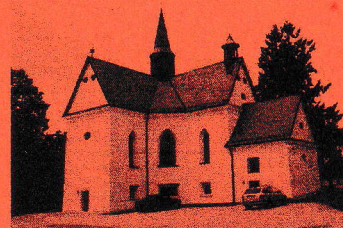
I ett skrin bland katedralen i Aachens finns några relikier som anses tillhöra Sankta Corona, numera skyddshelgon för smittsamma sjukdomar. I Anzù i Norditalien finns dock basilikan där hennes kvarlever har bevarats sedan 800-talet. I Bayern och Österrike finns det också några små kyrkor invigda till hennes ära.

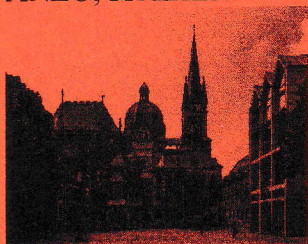
ANZÙ, ITALIEN

WECHSEL, ÖSTERRIKE

PASSAU, BAYERN

AACHEN, TYSKLAND

VICENZA, ITALIEN

SNÖPFL, ÖSTERRIKE

Den heliga Corona är ingen myt, men från början fanns inte någon tradition om beskydd från pest genom henne. Snarare kopplades hon till den föga respektabla uppgiften att vara förebedjare för hasardspelare och folk på jakt efter skatter. Nåja, hon är inte det enda helgon som fått nya uppgifter med tiden.

I varje fall levde den unga kvinnan Corona (Stefanie) i Syrien på den tid då kejsare Marcus Aurelius regerade i Rom. En viss romersk domare vid namn Sebastian var verksam i Syrien. Den helige Viktor, som var soldat, blev anklagad som kristen och Corona, som också var kristen och väldigt ung, och kanske syster till Viktors fru, uppmuntrade honom inför hans avrättning år 176 e. Kr. Viktor bands fast vid en pelare och piskades så att huden hängde i strimlor. Sedan tryckes hans ögon ut, men hur mycket han än led avsvor han sig inte kristendomen.

Corona fick höra om Viktors tortyr och skyndade till Viktors sida. Hon lät alla förstå, att även hon bekände sig till kristendomen. Hon knäböjde vid hans sida för att han inte skulle vara ensam med sitt lidande. Kort därefter ställdes även hon inför domaren Sebastian. Hon spändes fast mellan två nedböjda, hopbundna palmer. På Sebastians order höggs repen av, som höll ihop palmerna, och de reste sig med full kraft. Coronas kropp slets i bitar. Den 14 maj är martyrernas festdag.

... hos oss på klostret.

Allt hos oss har försenats, särskilt denna "Epifania-Duvan". I hög grad beror detta på den kommande "is-åldern", enligt en konkurrerande teori till "global uppvärmning". Nåja, vi fick skotta snö genom februari. För närvarande verkar mars ha med sig mer vår-liknande väder, men några metrologerna varnar dock, att det kan bli mer snö.

vi ännu tycks upprättnållandet av en halv-karantän vara ganska jobbig, men vi är otroligt tacksamma för de självpuffoffrande själarna, som har bistått oss genom alla prövningar. Gud skickar människor i rättan tid.

Vi kan nästan avundas våra medbröder på Beda College i Rom som har kunnat hålla sig inomhus i böckernas värld och spekulera om världens framtid från akademins fåtöljer i total skydd från tredje vågen av "Covid 19 – pesten" i väntan med Medelhavets milda briser, som endast blåser lite varmare p.g.a. den teologiska debattens hetta.

Trots all debatt, har den heliga Lúcia av Fatima definitivt bekräftat, att Johannes Paulus II giltigt "konsekrerade" världen och Ryssland till Marias Obefläckade Hjärta, men redan tidigare sade hon, att konsekrationen skulle bli för sen.

Skulle inte detta kunna ha att göra med krisen i Kyrkan, i världen, och med "pandemin" ?

Den sista uppenbarelsen i Fatima, då ett ihärdigt regn plötsligt upphörde, solen "dansade" i ett sicksackat mönster och verkade störta mot jorden, vilken sågs av mer än 70,000 människor, inklusive många ateister, som bara ville förlöjliga barnen, Lúciã, Francesco och Jocinta, skedde den 13 oktober 1917. Första Världskriget slutade strax därefter, den 11 november, den bolsjevikiska revolutionen började den 7 november 1917, kommunistpartiet grundades i Kina 1921, och Sovjetunionen etablerades 1922. Redan den 13 juni 1929 bad Maria i Tui, Spanien, där Sr. Lúcia var nunna, att Ryssland skulle "konsekreras" åt Marias Obefläckade Hjärta, så att det inte skulle bli ett nytt krig och Ryssland inte skulle kunna sprida sin förrädiska ideologi över hela världen.

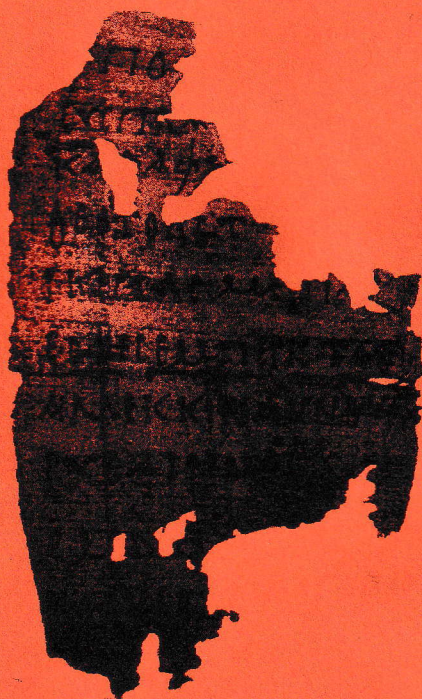
Konsekrationen skedde inte. Andra Världskriget blev en ännu värre konflikt än Första Världskriget. Öst-tyskland, Estonia, Lettland, Litauen, Jugoslavien, Polen, Albanien, Bulgarien, Rumänien, Tjeckoslovakien Ungern, Kina, Tibet, Nord Vietnam, och så småningom, Kuba och Syd Vietnam, blev kommunistiska, och andra länder var på väg. Andra Världskrigets fred slöts år 1945. Det "kalla kriget" resulterade i en riktig "terror-balans" med kärnvapnen. Konsekrationen av "världen" genomfördes av Påven Pius XII år 1942 och av Ryssland år 1952, men utan biskopskollegiet, och av Paulus VI år 1967. Sedan blev Johannes Paulus II skjuten den 13 maj 1983, förmodligen därför att spänningen i Polen hade blivit så farlig, men mirakulöst överlevde han, vilket han sade berodde på "en moders hand som styrde patronen", men också hans konsekration år 1982 var utan biskopskollegiet och utan indikation att det var Ryssland som först och främst åsyftades, vilket Maria krävde. År 1984 konsekrerade han dock "världen" igen med biskopskollegiet, och med en markerad tystnad efter omnämmandet av "världen" i vilken han, enligt Biskop av Leiria-Fatima, Alberto Cosme do Amaral, viskade stillsamt – "Ryssland". I varje fall skrev Sr. Lúcia till Sr. Maria av Betlehem, "Ja, konsekrationen utfördes såsom Maria bad (den 13 juni, 1929), och sedan dess har jag sagt att det gjordes," men kom ihåg att Maria också sade till Lúcia redan år 1929: "De brydde sig inte om min begäran [...]" Och vidare, i ett brev till Fader Gonçalves år 1936 hade hon skrivit: "Den heliga Fadern (påven) kommer att utföra konsekrationen, men den kommer att vara för sen. Likafullt kommer Marias Obefläckade Hjärta att rädda Ryssland, som är anförtrodd åt henne."

För vad då, var Johannes Paulus II:s konsekration "för sen"? Ja, vi hade kunnat svara om Påven Johannes XXIII hade läst upp "den tredje hemligheten" år 1960 enligt Sr. Lúcias instruktioner. Men det gjorde han inte; inte heller de följande påvarna förrän Johannes Paulus II utgav visionen av "den tredje hemligheten" som officiellt tolkades, som om det enbart hade att göra med det förflutna och attentatet, men fortfarande debatterar man om det har undanhållits ord från Maria om framtiden – om krisen i världen beträffande den politiska utvecklingen, hotet av krig, och krisen i Kyrkan – skandalerna, omoralen, den läromässig upplösningen, och kanske om pandemin – om det nuvarande, och om den framtid som vi har att vänta därför att konsekrationen var för sen att hindra den tuktan som det profeterades om, trots att kommunismen föll i Ryssland och Östeuropa och Kyrkan blev fri, och trots att Marias Obefläckade Hjärta kommer att besegra allt till sist, som hon lovade Sr. Lúcia.

Sub Tuum Praesidium

är den tidigast bevarade hymnen till Marias ära, till äran av vår Jesu Kristi Moder, och således till Guds Moders ära.

I Katolska Kyrkan får den användas när som helst efter Completorium förutom under Fastetiden. Ett fragment av den grekiska texten av en papyrus från cirka 250 e.Kr. Den har använts i den koptiska, bysantinska, armeniska, romerska och ambrosianska liturgin m.m.

Ad Nunc dimittis, Antiphona.

VII. a

SUB tu-um prae-si-di-um confu-gimus, * sancta De-i Gé-
nitrix: nostras depre-ca-ti-ones ne despí-ci-as in ne-cessi-tá-
ti-bus: sed a per-fí-cu-lis cunctis lí-be-ra nos semper, Virgo
glo-ri-ó-sa et be-ne-dícta. E u o u a e.